

phen, saaledes at den første bliver staaende uagtet den anden gaar ud; thi, hvad Forbudet mod Collectioner for fremmede Lotterier angaaer, er det meget ældre end Talletteriet. Allerede i Aaret 1735 var det forbudt, det var paa en Tid, da der ikke eksisterede et saadant kongeligt Talletterie, som først længe efter er oprettet, dernæst ere de mangfoldige Forbud, som Tid efter anden ere udfomne mod Collection for fremmede Lotterier, ikke satte i saadan Forbindelse med Talletteriet, at disse Love ikke fremdeles ere anvendelige. Selv om man vilde antage, at de vare fremkaldte ved finantstjelle Grunde og ikke ved Grunde, hentede fra Statens Belfærdspolitie, saa er dog Forbudet jely ikke udtrykt, som om det angik et Indgreb i dette Lotterie; desuden vedbliver fremdeles Classelotteriet at eksistere, altsaa kunne disse Forbud mod Collection for fremmede Lotterier meget godt blive ved. Hvad angaaer de Love, der forbyde Veddespil paa Talletteriets Træninger, troer jeg ikke, at det er gjørligt, at anvende dem, efterat Talletteriet er ophørt, og de kunne altsaa ikke bekræftes ved nogen Lov. Den høitærede Finantsminister meente, at det vilde være godt, om man, hvis man ikke vilde blive ved den foreslaaede Bestemmelse, optog en anden Bestemmelse, som satte passende Straf for dem, der vilde oprette Talletterier. Det forekommer mig dog, at man meget bedre kunde være istand til at bestemme, hvilke Straffe der skulde anvendes, naar man erfarer, at saadanne Lotterier skulde reise sig og ikke ved Politiets Mellemkomst kunde standses, uden at de gjorde nogen betydelig Skade. Dertil kommer, at da dette ikke blev en Gjentakelse af de hidtil gjældende Love, men en ny Lov, en Lov, som ikke var beregnet paa den Omstændighed, at

Talletteriet var ophævet, og heller ikke støttet paa finantstjelle Grunde, forekommer det mig ikke, at det er aldeles i sin Orden, at en saadan Bestemmelse blev optaget i nærværende Anordning. Dersom det ærede Udvalg skulde finde, at en Bestemmelse derom skulde optages, og vilde gjøre mig den Ære, at conferere med mig derom, vil jeg gjerne overveie, hvorledes en saadan Bestemmelse muligt kunde være at tilføie.

Ungaard: Jeg troer, at en ny Bestemmelse, som indskræper, at Lotterier ikke maatte finde Sted for Fremtiden, vil være saa meget mere nødvendig, som det er høist sandsynligt, at der ved Talletteriets Ophævelse vil fremkomme flere saadanne Smuglotterier, som der maaskee ikke har været Trang til før, men som Folk, især naar de saa lang Tid isorveien have faaet at vide, at Talletteriet skal ophæves, muligen vilde blive mere tilbøielige til at oprette. Forresten synes mig ikke, at disse Straffe ere saa blodige, at man jo nok kunde taale, at de vedbleve for Fremtiden; men, hvis Udvalget skulde finde sig foranlediget til at fastsætte mindre blodige Straffe, kan jeg ikke have Noget derimod at erindre.

Finantsministeren: Som Sagen nu stiller sig, forekommer det mig egentlig at være forsigtigt at stemme for Paragraphen og imod Udvalgets Forslag; thi saa staaer Bestemmelsen der, og man bliver da nødsaget til ved tredie Læsning at ændre den saaledes, som det findes ønskeligt; hvorimod der, naar denne Pæssus, som her foreligger, reent falder bort, ikke vil være den Dpfordring, til yderligere at drøfte dette Spørgsmaal ved Sagens tredie Behandling.